

wydział
nauk
pedagogicznych
i społecznych

Uczyć, żeby nauczyć!

Pod takim tytułem odbyła się 21 kwietnia na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych konferencja, która zgromadziła wielu słuchaczy. Pomysłodawcą spotkania było znane nauczycielom klas I-III wydawnictwo Dida-sko. Z ramienia Uniwersytetu organizatorem konferencji był Zakład Pedagogiki Wczesnoszkolnej. Przybyłych Gości przywitała dr Ewa Narkiewicz-Niedbałec - Prodziekan ds. Organizacji i Rozwoju oraz prof. Grażyna Miłkowska - Dyrektor Instytutu Pedagogiki i Psychologii. W programie spotkania znalazły się zarówno wykłady jak i zajęcia warsztatowo - metodyczne.

Z dużym zainteresowaniem wysłuchaliśmy wystąpienia Joanny Białobrzskiej, która zadziwiła wszystkich pasją odnalezioną w pracy z dziećmi. Jej wyjątkowo trafne spostrzeżenia dotyczące natury dziecięcego uczenia się, wyrażanego w zainteresowaniu otaczającym światem, stały się dla niej źródłem inspiracji w praktyce szkolnej i przedszkolnej. Ogromny zapał i entuzjazm, tak rzadkie we współczesnej szkole, a „tryskające” z osoby Joanny Białobrzskiej okazały się bodźcem elektryzującym zebranych nauczycieli.

Niezwykle interesujące było również spotkanie ze Stevenem Michaëlisem, który przybył specjalnie z londyńskiego Sound Learning Center, gdzie wspólnie z żoną Katarzyną Gozdek-Michaëlis (autorką znanych w Polsce książek *Rozwiń swój genialny umysł* i *Supermożliwośći twojego umysłu*) prowadzą badania nad procesami uczenia się i samorozwojem, co było też przedmiotem wykładu. Steven Michaëlis z ogromną łatwością nawiązał kontakt ze słuchaczami, choć mówił w języku angielskim. Bardzo profesjonalne przygotowanie merytoryczne, techniczne i organizacyjne wykładu uwzględniające wielozmysłowość odbioru, aktywny udział słuchaczy, bezpośredni kontakt, przykłady z życia, uporządkowanie kolejnych myśli i eksponowanie najistotniejszych zagadnień uczyniły wykład niesamowicie łatwym w odbiorze. Nie można było się nudzić!

W części warsztatowo-metodycznej szczególnym zainteresowaniem cieszyły się propozycje zajęć przedstawiane przez Iwonę Demiańczuk oraz Kamilę Papiłińską-Jaworską, dotyczące pracy nad mową ustną i pisaną młodszych uczniów. Obie autorki dowiodły, że to, co w pracy z dzieckiem jest najtrudniejsze, bo nużące ilością powtórzeń (tak jest właśnie z ćwiczeniami logopedycznymi oraz z wprowadzaniem kolejnych liter, bo zanim dzieci zaczną czytać mija sporo czasu), można zreali-

zować wzbudzając dziecięcy entuzjazm.

Dobrze jest, gdy ośrodek uniwersytecki jest miejscem, w którym można poznać inną optykę widzenia pedagogiki i czerpać z dorobku naukowego pedagogów z różnych stron świata i dorobku praktycznego nauczycieli-pasjonatów pozytywnie „doświadczonych dzieckiem”. Ważne jest również, aby spotkania tego typu pomagały w zdobywaniu wiedzy o dziecku, uczyły jak je obserwować i słuchać, a nade wszystko rozbudzały entuzjazm i wiarę nauczycieli, że w edukacji dzieci naprawdę może być lepiej, ciekawiej, inaczej.

Iwona Kopaczyńska
Agnieszka Nowak-Łojewska

IX Letnia Szkoła Młodych Andragogów

W dniach 21-26 maja 2007r. Uniwersytet Zielonogórski po raz dziewiąty gościł młodych badaczy-andragogów oraz uznanych profesorów z różnych ośrodków akademickich w kraju - uczestników IX Letniej Szkoły Młodych Andragogów. Organizatorami całego przedsięwzięcia byli: Zakład Pedagogiki Kulturalno-Oświatowej Instytutu Pedagogiki Społecznej Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zespół Pedagogiki Dorosłych Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, Akademickie Towarzystwo Andragogiczne, a także po raz pierwszy w tym roku – Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji TWP we Wrocławiu.

Szkoła Młodych Andragogów została pomyślana jako miejsce cyklicznych spotkań młodych adeptów nauki stawiających swoje pierwsze kroki na gruncie badań andragogicznych oraz wybitnych naukowców posiadających bogaty dorobek naukowo-badawczy w dziedzinie nauk społecznych. Spotkania, odbywające się corocznie pod naukowym kierownictwem prof. Józefa Kargula, trwają około tygodnia, mają swoją specyficzną konwencję, oraz wynikający z niej ramowy „scenariusz działania”. Zgodnie z nim młodzi badacze publicznie prezentują przygotowane wcześniej wystąpienia naukowe, uczestniczą w profesorskich wykładach i naukowych dyskusjach, prowadzą tzw. spotkania z mistrzem, biorą udział w grach symulacyjnych. Tradycją zielonogórskich spotkań stały się też cykliczne wyjazdy do niemieckich instytucji społeczno – kulturalnych i oświatowych. Po zakończeniu Szkoły jej uczestnicy przygotowują na podstawie swoich wystąpień artykuły naukowe, które publikowane są w corocznie wydawanych w Oficynie Wydawniczej UZ - Dyskursach młodych andragogów.

W tym roku w zielonogórskiej Szkole Andragogów wzięli udział przedstawiciele takich ośrodków akademickich jak: Uniwersytet Zielonogórski, Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji TWP we Wrocławiu, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Opolski, Uniwersytet Śląski, Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Brzegu, Instytut Technologii Eksploatacji – Państwowy Instytut Badawczy w Radomiu, Górnośląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Mysławicach, Wyższa Szkoła Kupiecka w Łodzi.

Uroczystego otwarcia IX Letniej Szkoły Młodych Andragogów dokonali: Prodziekan Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych UZ – prof. Ryszard Asienkiewicz oraz Prorektor Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP we Wrocławiu – prof. Bogusława Dorota Gołębiak, która wygłosiła również wykład inauguracyjny pt.: *Pedeutologia i/a andragogika. Konwersacja w 'dobrym' towarzystwie*. W ciągu pięciu dni młodzi andragodzy, oraz zaproszeni goście i studenci, mieli okazję wysłuchać kilku, połączonych z dyskusjami, wykładów profesorskich, takich jak: prof. Beaty Sierockiej (DSWE TWP we Wrocławiu) - *Jak pytanie o szeroko rozumiane wychowanie inspirowało moją drogę zawodową*, prof. Elżbiety Kowalskiej-Dubas (UŁ) - *Samotność - w poszukiwaniu istoty samotności*, prof. Olgi Czerniawskiej (WSHE w Łodzi) - *Co jest ważne, a co najważniejsze w andragogice i gerontologii?*, prof. Mieczysława Malewskiego (DSWE TWP we Wrocławiu) - *Paradygmatyczna zmiana w teorii edukacji dorosłych*, prof. Tadeusza Aleksandra (UJ) - *Instytucje oświaty dorosłych w Polsce*, prof. Bogdana Idzikowskiego (UZ) - *Dekonstrukcja i rekonstrukcja pojęcia czas wolny w społeczeństwach transformacji*, prof. Zenona Jasińskiego (UO) - *Oświata dorosłych i edukacja wielokulturowa z perspektywy założeniowej i europejskiej*, prof. Józefa Kargula (DSWE TWP we Wrocławiu) - *Spotkanie międzykulturowe jako doświadczenie biograficzne*. Warto tu dodać, że większość zaproszonych profesorów nie ograniczyła swojego udziału w Szkole jedynie do wygłoszenia wykładu, ale towarzyszyła młodym andragogom w pozostałych formach zajęć - wspomagając ich w zmaganiach naukowych, biorąc udział w dyskusjach, grach symulacyjnych i nieformalnych spotkaniach, udzielając konsultacji, inspirując i doradzając. Dla początkujących badaczy było to – co podkreślali – niezwykle cenne, „uczące” i wspierające ich doświadczenie.

Interesujące (a czasem i „burzliwe”) dyskusje towarzyszyły też wystąpieniom samych młodych andragogów, którzy lokując swoje zainteresowania naukowe w obszarze szeroko rozumianej edukacji dorosłych skupiali uwagę na rozmaitych problemach badawczych. Podejmowali tematy związane między innymi z poradnictwem andragogicznym, edukacją międzykulturową, regionalną, edukacją osób „trzeciego wieku”, edukacją

prozdrowotną i medialną, uczeniem się w środowisku pracy, rozwojem karier naukowych kobiet, a także podejmowali tematy o charakterze czysto metodologicznym dotyczące np. specyfiki badań biograficznych, czy też zastosowania metod etnograficznych w pedagogice. Można mieć nadzieję, że refleksje, uwagi, sugestie i wskazówki przekazywane młodym badaczom podczas dyskusji po ich wystąpieniach, pomogą udoskonalić im i wzbogacić teksty naukowe przygotowywane do publikacji w *Dyskursach młodych andragogów*.

Stałym punktem programu Szkoły Andragogów jest udział w grach symulacyjnych opracowywanych przez jej kierownika naukowego prof. J. Kargula. W tym roku były to gry typu: „Posiedzenie Rady Naukowej Instytutu w celu wypracowania strategii wydatków na badania własne” (uczestnicy musieli zdecydować, na który projekt naukowy, spośród złożonych przez profesorów, doktora i magistrów, przeznaczą posiadane środki finansowe) oraz gra: „Posiedzenie zespołu redakcyjnego czasopisma pedagogicznego” (zadaniem „redaktorów” było zdecydowanie, wedle ustalonych wcześniej kryteriów, czy nadesłane artykuły naukowe zostaną przyjęte do publikacji i uzasadnienie swojego stanowiska).

Tradycyjnie już jeden dzień „z życia Szkoły” przeznaczony był na wyjazd studyjny do Niemiec. W tym roku było to spotkanie w Centrum Koordynacyjnym „Zukunft im Zentrum” w Berlinie, w którym uczestniczyli: Frank Schröder (stały pracownik Centrum) oraz dr Helga Stock z Uniwersytetu Humboldta i Inga Börjesson, współpracujące obecnie z Centrum przy realizacji projektu dotyczącego rozwijania standardów jakości w poradnictwie i edukacji dorosłych. „Zukunft im Zentrum” jest firmą prywatną, działa od 15 lat i jest jedną z ważniejszych berlińskich instytucji koordynujących, organizujących i finansujących projekty edukacyjne m.in. skierowane do osób bezrobotnych; współpracuje z prawie wszystkimi instytucjami edukacji dorosłych w Berlinie.

Letnia Szkoła Młodych Andragogów obchodzić będzie w przyszłym roku jubileusz 10-lecia swego istnienia. Wpisała się ona już na stałe w kalendarz ważnych imprez naukowych w polskim środowisku andragogicznym. Uczestnicy Szkoły, szczególnie ci przyjeżdżający do niej po raz kolejny, podkreślają jak duże ma dla nich znaczenie stworzona tu możliwość korzystania z wiedzy i doświadczenia zaproszonych profesorów, doskonalenia się, rozwijania, dzielenia pomysłami naukowymi, refleksjami i poglądami oraz wzajemnego poznawania się w twórczej i przyjaznej atmosferze. Opinie te nie tylko cieszą organizatorów, ale też pozwalają mieć nadzieję, że dla młodych ludzi udział w Letniej Szkole Młodych Andragogów jest ważnym punktem w ich biografii naukowej, a także istotnym elementem ich procesu uczenia się i stawania badaczem - andragogiem i nauczycielem dorosłych.

Małgorzata Olejarsz

Doktorowi Mariuszowi Kwiatkowskiemu, Jego dzieciom oraz całej rodzinie

wyrazy najgłębszego współczucia

z powodu nieoczekiwanej dla wszystkich śmierci Alicji

składają

Dyrekcja oraz Koleżanki i Koledzy z Instytutu Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego.